

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ

Caroline Markolin, Ph.D.

Η Γερμανική Νέα Ιατρική (GNM) αναφέρεται στις ανακαλύψεις του Dr. med. Ryke Geerd Hamer, ο οποίος, τα τελευταία είκοσι χρόνια, μας πρόσφερε μια πρωτοποριακά εμπειρική έρευνα σε σχέση με την πρόελευση, την εξέλιξη και τη θεραπεία των ασθενειών. Για να κατανοήσουμε την πραγματική φύση του καρκίνου του μαστού, σας παρουσιάζω πρώτα τις βασικές αρχές της GNM.

Ο Dr. Hamer ανακάλυψε πως κάθε ασθένεια προκαλείται από ένα συγκρουσιακό σοκ, που βρίσκει το άτομο παντελώς απροετοίμαστο. Αποκάλεσε αυτό το αιφνίδιο συγκρουσιακό σοκ DHS (Σύνδρομο Dirk Hamer), προς τιμήν της μνήμης του γιου του Dirk, του οποίου ο ξαφνικός, τραγικός θάνατος πυροδότησε έναν καρκίνο στον ίδιο τον Dr. Hamer. Ένα τέτοιο απρόβλεπτο γεγονός δεν είναι απαραίτητο να είναι πάντα θεαματικά τραγικό. Συγκρουσιακό σοκ μπορεί να αποτελέσει απλά μια αποτυχία σε μια σημαντική εξέταση ή ακόμη και με μια λεκτική επίθεση με μια προσβλητική παρατήρηση. Αυτό που είναι σημαντικό να κατανοήσουμε είναι πως ένα DHS διαφέρει σημαντικά από ένα ψυχολογικό «πρόβλημα». Το DHS αποτελεί ένα βιολογικό συμβάν που επιδρά, όχι μόνο στην ψυχή αλλά ταυτόχρονα στον εγκέφαλο και στο αντίστοιχο όργανο. Τη στιγμή που βιώνουμε το DHS, το συγκρουσιακό σοκ επιδρά σε μια συγκεκριμένη και προκαθορισμένη περιοχή του εγκεφάλου, δημιουργώντας μία κάκωση, ξεκάθαρα ορατή στην αξονική τομογραφία, ως μια σειρά ευδιάκριτων ομόκεντρων κύκλων. Δεδομένου ότι κάθε περιοχή του εγκεφάλου αλληλεπιδρά με ένα συγκεκριμένο όργανο, η θέση της εγκεφαλικής βλάβης καθορίζει το ποιο όργανο θα επηρεαστεί. Δηλαδή: συγκεκριμένες βιολογικές συγκρούσεις προκαλούν συγκεκριμένες φυσικές αντιδράσεις στο σώμα, όπως καρκίνος, διαβήτης, άσθμα, καρδιακές παθήσεις κλπ. Βάσει των γνώσεων μας για την εξέλιξη του ανθρώπινου είδους, ο Dr. Hamer ανακάλυψε πως αυτές οι αντιδράσεις προγραμματίστηκαν στον εγκέφαλο ως αποτέλεσμα μιας βιολογικής διαδικασίας προσαρμογής, που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών. Δεδομένου ότι κάθε άνθρωπος γεννιέται με αυτά τα αρχαία βιολογικά προγράμματα, στην GNM ονομάζονται «Βιολογικά Ειδικά Προγράμματα της Φύσης», σε κάθετη αντίθεση με τον όρο «ασθένεια» που συνεπάγεται μια διαταραχή και μια δυσλειτουργία του οργανισμού.

Σύμφωνα με τα ευρήματα του Dr. Hamer, κάθε Βιολογικό Ειδικό Πρόγραμμα («ασθένεια») εξελίσσεται σε δύο φάσεις, εφόσον υπάρξει λύση της σύγκρουσης. Επιτρέψτε μου να απεικονίσω αυτήν τη διαφασική εξέλιξη με το παράδειγμα του καρκίνου του μαστού. Ας υποθέσουμε ότι μία μητέρα περπατά στο πεζοδρόμιο με το παιδί της. Ξαφνικά, το παιδί τρέχει στο δρόμο και το χτυπάει ένα αυτοκίνητο. Φυσικά, η μητέρα βιώνει απόλυτο πανικό. Βιώνει δηλαδή με βιολογικούς όρους, μια σύγκρουση άγχους μητέρας-παιδιού και αυτόματα ενεργοποιείται το Βιολογικό Πρόγραμμα για τη συγκεκριμένη σύγκρουση. Τη στιγμή του συγκρουσιακού σοκ η μητέρα εισέρχεται στην πρώτη φάση δηλαδή τη φάση-ενεργής σύγκρουσης, με πολύ συγκεκριμένα συμπτώματα: στο διανοητικό επίπεδο, η μητέρα εστιάζει την προσοχή της στο ατύχημα του παιδιού της, δεν μπορεί να κοιμηθεί, δεν μπορεί να φάει και τα χέρια και τα πόδια της είναι κρύα – για αυτό το λόγο η πρώτη φάση της ενεργής σύγκρουσης ονομάζεται ΚΡΥΑ Φάση. Εάν η γυναίκα είναι δεξιόχειρας, η σύγκρουση θα επηρεάσει τη δεξιά πλευρά της παρεγκεφαλίδας (παλαιός εγκέφαλος) και συγκεκριμένα την περιοχή που ελέγχει τους αδένες του μαστού, στο αριστερό της στήθος. Εάν η σύγκρουση άγχους αφορούσε έναν σύντροφο, θα

επηρεαζόταν το δεξί στήθος. Στις αριστερόχειρες γυναίκες αυτό αντιστρέφεται. Δεδομένου ότι ο εγκέφαλος διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην GNM, η βιολογική πλευρίωση (δεξιοχειρία/αριστεροχειρία) είναι ένας αποφασιστικός παράγοντας.

Τη στιγμή που η σύγκρουση επιδρά στον εγκέφαλο, τα επηρεαζόμενα εγκεφαλικά κύτταρα στέλνουν εντολή στα αντίστοιχα κύτταρα του σώματος, να διεγείρουν την παραγωγή εξειδικευμένων κυττάρων του αδένου του μαστού ώστε να παράξουν περισσότερο γάλα για το παιδί που πάσχει. Ακόμα και αν η γυναίκα δεν θηλάζει, το συμβάν εξακολουθεί να πυροδοτεί αυτήν την αντίδραση, όπως συμβαίνει εδώ και εκατομμύρια χρόνια. Όσο η μητέρα βρίσκεται στην φάση-ενεργής σύγκρουσης, τα κύτταρα του μαστού θα συνεχίσουν να πολλαπλασιάζονται, σχηματίζοντας ένα «αδενοκαρκίνωμα του μαστού». Με τη συστηματική ανάλυση εκατοντάδων αξονικών εγκεφάλου γυναικών με καρκίνο του μαστού, ο Dr. Hamer διαπίστωσε ξεκάθαρα πως ο καρκίνος των μαστικών αδένων σχετίζεται πάντα με άγχος ή διαμάχες στο χώρο που η γυναίκα θεωρεί τη «φωλιά» της, π.χ. το σπίτι της, τα παιδιά της, το σύντροφός της, το κατοικίδιο της, το χώρο εργασίας της.

Με την επίλυση της σύγκρουσης, όταν δηλαδή το παιδί αναρρώσει πλήρως, αρχίζει η δεύτερη φάση, η φάση θεραπείας. Στη φάση αυτή, η γυναίκα αισθάνεται εξαντλημένη, η όρεξή της θα επιστρέψει, τα χέρια και τα πόδια της θα ζεσταθούν ξανά – γι' αυτό αυτή η φάση θεραπείας ονομάζεται ΘΕΡΜΗ φάση. Δυστυχώς, κατά τη φάση αυτή, η ασθενής μπορεί να αναπτύξει φλεγμονή, πυρετό, λοιμώξεις και ίσως σχετικό πόνο. Στο όργανο, βλέπουμε επίσης μια άμεση αλλαγή: με το παιδί να είναι ασφαλές και υγιές, δεν υπάρχει λόγος να παράγονται περισσότερα από αυτά τα ειδικά κύτταρα στον αδένου του μαστού. Ο όγκος θα σταματήσει αμέσως να αναπτύσσεται, ενώ τα περιττά πλέον κύτταρα θα αποδομηθούν με τη βοήθεια βακτηρίων που υπάρχουν σε εφεδρεία, ακριβώς για αυτόν τον σκοπό. Γνωρίζοντας ότι τα μικρόβια είναι απαραίτητα για την επιβίωση μας, οι διάφορες εργασίες τους έχουν επίσης προγραμματιστεί στον εγκέφαλο, ο οποίος λειτουργεί ως ρυθμιστής της δραστηριότητάς τους. Η GNM αντικρούει τη συμβατική άποψη, ότι τα μικρόβια είναι οι εχθροί μας που έχουν σκοπό να μας καταστρέψουν. Αντίθετα, δεδομένης της σκόπιμης συνύπαρξης ανθρώπου και μικροβίων, τα μικρόβια αναγνωρίζονται ως πιστοί βοηθοί μας που εξυπηρετούν το σκοπό της διατήρησης των οργάνων και των ιστών μας.

Οι αδένες του μαστού προσβάλλονται όταν μια γυναίκα βιώσει μία «σύγκρουση μητέρας-παιδιού-φωλιάς», ενώ οι γαλακτοφόροι πόροι επηρεάζονται όταν αντιμετωπίσει μια σύγκρουση αποχωρισμού, για παράδειγμα, εάν το παιδί της, η μητέρα της ή ο σύντροφός της «αποσχιστεί» από το στήθος της (όταν αποχωριστεί δηλαδή ένα αγαπημένο πρόσωπο για το οποίο νοιάζεται έντονα). Δεδομένου ότι οι γαλακτοφόροι πόροι ελέγχονται από τον αισθητικό φλοιό του εγκεφάλου, ο ιστός θα ανταποκριθεί διαφορετικά: κατά τη διάρκεια της φάσης-ενεργής σύγκρουσης, οι γαλακτοφόροι πόροι παρουσιάζουν μικρά έλκη με βιολογικό σκοπό να διευρύνουν τη διάμετρο των πόρων για την καλύτερη αποβολή του γάλακτος που είναι πλέον περιττό. Μόλις επιλυθεί η σύγκρουση, ο ελκώδης ιστός αναπληρώνεται. Η συμβατική ιατρική αποκαλεί αυτόν τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων που συμβαίνει κατά τη διάρκεια της φάσης-θεραπείας ως «ενδοπορικό καρκίνωμα του μαστού». Η GNM προσφέρει μια διαφορετική άποψη. Ο Dr. Hamer, αφού παρακολούθησε προσεκτικά τους βιολογικούς νόμους της Φύσης για περισσότερο από δύο δεκαετίες, μπορεί να μας διαβεβαιώσει ότι ένας τέτοιος «θεραπευτικός όγκος» είναι ένα αβλαβές εξόγκωμα που σιγά-σιγά θα υποβαθμιστεί κατά τη διάρκεια της φάσης θεραπείας.

Πηγή: www.LearningGNM.com